

Balada pro banditu

GOB a SOŠ Telč / autor: Milan Uhde

Spolek bez názvu, čítající na dvě desítky mladých lidí, přivezl na letošní Třeštské divadelní jaro Baladu pro banditu. Ano, tu Baladu pro banditu, která vzešla v roce 1933 původně jako balada Nikola Šuhaj loupežník z pera Ivana Olbrachta a kterou o čtyřicet let později, inkognito zdramatizoval Milan Uhde, český spisovatel, dramatik, scénárista a disident. Už po své premiéře v roce 1975, se teď už muzikál, stal erbovní inscenací Divadla na provázku a k fenomenálnímu úspěchu přispěly dnes již zlidovělé písně Miloše Štědrone.

V tomto momentě patří spolku velký obdiv za odvalu, že si právě tuto předlohu vybral. Už pár minut po začátku tradiční rozpravy po představení z řad diváků zazněla jména Donutil a Bittová. Obavy ze srovnávání se známým zpracováním studenti zaplašili a šli do toho. Zároveň patří těmto mladým lidem i dík za to, že právě v dnešní době sáhli právě po této předloze.

Známy příběh o vojenském zběhovi Nikolovi, který se po návratu do rodné Koločavy stane obávaným zbojníkem, studenti orámovali současnou školní exkurzí do míst, kde se vše kdysi odehrálo. Pak už stačilo málo. Jeden ze spolužáků znaven výletem usnul a všechny nás ve svém snu přenesl z muzea Nikoly Šuhaje do centra dění tehdejších událostí.

Pak se odehraje příběh o lásce, zradě, čarodějnických kouzlech a touze po svobodě. Příběh loupežníka Nikoly, který chudým dává to, co ukradne bohatým. Za tuto činnost je pronásledován četníky a je na něj vypsána velká odměna. Skrývá se v lesích a jen občas schází tajně do Koločavy za svou milovanou ženou Eržikou. Nakonec ho zabijí jeho kamarádi. Po té se spolužák probudí a s celou exkurzí se vracíme zpět do reality.

Na celé inscenaci je vidět hodně práce a elánu celého spolku. Scéna je velmi úsporná, což vychází vstříc divákově fantazii. A možná mohla být ještě úspornější. Malované paravány za stolem, který je solitérem scény, byly zbytečně rozptylující. Stejně tak použité rekvizity. Realistické vzduchovky, které spíše hercům překážely a dost toporně se s nimi potýkali, nebo bizarní infantilní dřevěný koník, jehož přítomnost působila až fraškovitě, atmosféru a vážnost scény v podstatě zrušil. Co naopak celému vyznění neubírá je kombinace civilních a dobových kostýmů.

Choreografie velkých sborových scén je milým osvěžením celé inscenace. Zpívající dívky ve vkusných kostýmech udržují do určité míry pozornost diváka a mohly by ještě více. Stačí promyšleněji uchopit a cítit prostor s tím, že každý jejich taneční krůček a pohyb má svůj důvod a význam.

Jak již bylo zmíněno, Balada pro banditu je silný příběh nabitý dramatickými situacemi, konflikty, zvraty, intrikami, láskou, bojem o přežití, souboji svědomí, a to je i pro zkušené herce velký oříšek. Není proto divu, že s čistotou mládí studentů spolku z Telče, je jistě velmi

obtížné hledat ve složitosti vztahů a motivů jednotlivých postav čitelné divadelní řešení. S nadšeným mladým týmem se tady ale rýsuje skutečně velká výzva pro režiséra.

Stěžejní a naprosto nedílnou součástí děje Balady pro banditu je muzika. Na okraji scény je v našem případě přítomno trio ve složení klávesy, violoncello a flétna. Odkudsi z nitra jeviště místy zaznívá foukací harmonika a sám Nikola na scéně několikrát rozezní struny kytary. Velmi dobře zažitě písně rozpoznáváme i přes občasné nedostatky ve výslovnosti a intenzitě pěveckých výkonů.

Studenti ze spolku bez názvu z Telče třeštskému publiku předvedli nadšené studentské divadlo, kterému v důležitém maturitním ročníku věnovali jistě mnoho času. Svým čistým nadšením a zaujetím potvrdili sílu tohoto příběhu. Všem přejeme úspěšné složení zkoušky dospělosti a mnoho dalších zážitků a setkání na divadelních prknech.

Za porotu Alena Veliká